

at den egentlige Grund, hvorfor den ærede Forslagsstiller har stillet sit Forslag, er den, som han netop ikke fremhævede, at det er den Grund, som han lod Tanken streife hen over og viste os i det Fjerne, men som han saa kastede et diplomatisk Slør hen over. Lad os hellere nævne BARNET ved det rette Navn, lad os, som det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) udtalte, hvad jeg ganske samstemmer med, faae en ren og klar Situation, en klar Erklæring af den ærede Forslagsstiller om, at den politiske Situation er den rette Grund (Berg: Til Hvertallets Forslag!). Ikke blot til Hvertallets Forslag men ogsaa til Mindretallets Forslag og til at vise hele denne Sag tilbage. Lad os sige det; ifødetfor at kaste et Slør over Sagen, saa sig det hellere rent og aabenbart: Vi vedkjende os den gamle klassiske Sætning: Timeo Danaos et dona ferentes, hvad paa Dansk vil sige: Vi ville ikke have med den nuværende Regjering at gjøre, selv om den kan bringe Landet Goder. Sig det rent og klart, det lømmer sig bedre end at komme med Grunde, som Intet betyde og Intet bevise. Jeg tror at have paavist, at det Forslag, som foreligger, stemmer med de Principer, som hidtil ere fulgte ved alle vore Jernbaneanlæg. Det er udarbejdet og hviler paa samme gode og solide Grundlag og endog paa omhyggeligere Undersøgelser end dem, som hidtil have fundet Sted, og jeg mener fremdeles, at det Forslag, som foreligger, ikke binder Lovgivningsmagten yderligere end forsvarligt er under den nuværende Situation. Det binder ikke Lovgivningsmagten udover 5 Aar og ikke til nogen større Bevilling end 9 Millioner. Efter den Tid er det et Spørgsmaal, som til enhver given Tid kan komme frem og finde sin Afgjærelse ogsaa i dette Thing, om man skal anvende Mere eller Mindre paa de aarlige Jernbaneudgifter. Vil man gaa hen at sige: Vi ville, selv om denne Regjering kan skaffe os Jernbaner, ikke have dem, saa sig hellere det, saa ved Folket, hvad det har at vente af den nuværende Situation. Det er ikke værd at putte det Blaar i Dimene — for at bruge et saadant Udtryk. — Siig det hellere rent og klart; det kunne de Herrer godt være bekjendte, men om Folket i Længden vil finde det rigtigt, det er et andet Spørgsmaal. Jeg nærer en anden Anskuelse derom. Jeg tror, at der efterhaanden arbejder sig frem en Utilfredshed i hele Befolkningen over denne ufrugtbare, jeg kunde sige, denne ulykkelige politiske Strid (Hør! Hør!), men lad der dog være et Terrain, hvor vi, kunne mødes, baade de Herrer, der sidde derovre, og vi, der sidde her ved Binduerne, med Regjeringen, naar vi kunne se, at der kan komme noget Godt ud af det for Landet, og lad os ikke sige: Vi ville ikke vide Noget af Regjeringen, vi ville ingen Jernbaner have, selv om der ansføres nok saa gode Grunde for dem, og selv om der er nok saa megen Udsigt til at

faae dem. Jeg tillader mig at tro, at den ærede Forslagsstiller efter denne Udtalelse vil erkjende, at det politiske Moment er det, som for ham er det afgjørende for at vise Sagen tilbage til Udvalget, og det at vise Sagen tilbage til Udvalget er — det paaftaar jeg i Modsetning til den ærede Rigsdagsmand, der før mig havde Ordet — at lade Sagen grundig ihjel (Nei! Nei!). Det er givet, at der ikke kommer Noget ud af denne Sag, naar den gaar tilbage til Udvalget. Jeg anbefaler derfor det høie Thing ikke at følge den ærede Forslagsstiller, men at lade Sagens Behandling fortsætte.

Bouloffe: Paa dette Standpunkt af Sagen har jeg ikke Meget at skulle sige. Jeg havde ventet, at vi i Dag skulde have haft en Realitetsbehandling af Jernbaneforslagene, men det have vi nu ikke faaet. Da jeg imidlertid har forlangt Ordet, vil jeg ikke frafalde det, men sige min Mening om Sagen. Jeg hører ikke til dem, der ville være med til at standse denne Sag ved at vise den tilbage til Udvalget, det siger jeg strax, for ikke at blive misforstaaet. Jeg vil ikke stemme for at vise Sagen tilbage til Udvalget, skjøndt jeg villig skal indrømme, at der er Meget, der kan tale derfor hos mange Medlemmer, ja selv med den bedste Villie for Sagen. Her er ganske vist Meget, der kan bevæge Medlemmerne til at forlange nærmere Oplysninger og Undersøgelser af disse Sager. Her er nemlig ikke forelagt smaa Stumper, — saaledes som den ærede sidste Laler behagede at sige —, der ikke ere undersøgte, men af Hvertallets Forslag er der $\frac{1}{3}$ af den hele Linie eller 22 Mil Jernbane, som ikke ere undersøgte af nogen Ingenieur. Naar det ærede Medlem siger med en saadan Bestemthed, at det er det Samme, enten man undersøger Jernbanelinier i Marken eller ikke, saa er denne Paastand dog efter min Mening vel dristig. Jeg tror, at det vil være rigtigt, at vi søge at faae et saa godt Overslag over Linierne som muligt, førend vi vedtage dem. Dette tror jeg for mit Vedkommende. Saa vil det ærede Medlem have, at der fra det Medlems Side, som har foreslaaet at standse Sagen, skal udtales med rene og klare Ord, at det er af politiske Hensyn, at han vil standse Sagen. Dette er et Punkt, som jeg ikke skal forsvare, men som jeg ikke kan undlade at være ved. Jeg tror ikke, at det kan nytte, at dette siges; det har været sagt saa tidt i denne Sal, at af politiske Hensyn bliver den eller den Sag ikke fremmet, men lige Meget hjælper det. Jeg har selv haft Betænkeligheder ved denne Sag, hvad jeg ogsaa har tilladt mig at udtrykke i Betænkningen, og det er navnlig angaaende de sjællandske Baner og til Dels ogsaa om Serening-Olgod-Beile-Banen, thi der har derom, som sagt, ikke været nogen Undersøgelse. (Modsigelse af Th. Nielsen). Jeg mener, at med Hensyn